

N:o 117.

Af herr **C. G. Thor**, om nedsättning af tullen å fläsk.

Då tullskyddsvännerna draga försorg derom, att någon hvila i tullstriden ej kommer att ega rum, utan oafbrutet begära högre och högre tullar, så förefinnes ännu mindre anledning från den sida i denna strid, som jag tillhör, att vara belåten. Det är dock ej därför, att yrkanden på högre tullsatser för åtskilliga artiklar gjorts vid denna riksdag, som jag nu går att föreslå nedsättning af tullskatten å en nödvändighetsvara, utan därför att jag, af de debatter derom som egt rum och de utredningar som verkstälts under den tid, jag tillhört Riksdagen, har blifvit stärkt i den åsigt, som jag i mina föregående motioner, i samma syfte som nu, alltid framhållit, nemligen att tullen på fläsk icke är en skyddstull, utan att det här är fråga om en ren finanstull. Härutinnan hafva ock framstående ledamöter af Riksdagens båda kamrar gifvit mig rätt, äfven sådana, som eljest äro goda protektionister. När det vidare förhåller sig så, att de, som så godt som ensamma få vidkännas denna särskilda beskattning, tillhöra de fattigaste folkklasserna, så tvekar jag icke att, för lindrande af denna tulls orättvisa verkningar, föreslå sänkning af tullen på fläsk. Jag hänvisar till statistiken i den reservation, som vid denna frågas behandling förlidet år af herr Fredholm bifogades bevillningsutskottets betänkande n:o 13 år 1896, hvilken med siffror tydligt visar, att fläsktullen icke kan anses som en skyddstull.

På grund af hvad jag här anført och åberopat, får jag föreslå,

det Riksdagen besluter nedsätta tullen på	
fläsk, rökt, till	25 öre
och på fläsk, andra slag, till	10 »
	allt pr kilogram.

Stockholm den 29 januari 1897.

C. G. Thor.

I motionen instämmer

Oswald Emthén.

N:o 118.

Af herr **C. G. Thor**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t angående förordnande af ombud att deltaga i den innevarande år i Brüssel sammanträdande konferensen rörande arbetarehemsfrågan m. m.*

Bland de tecken, som i vår tid visa, att de mindre bemedlade söka att, i hvad på dem ankommer, i högsta möjliga grad betrygga sin ekonomiska ställning och om möjligt hjälpa sig sjelfva, är det, att tanken på möjligheten att förskaffa sig egna hem af dem med stort intresse omfattas. I de större städerna hafva sålunda bildats bostadsföreningar, som uppfört hus, till hvilka medlemmarne, efter viss tids inbetalningar antingen i form af hyror eller på annat sätt, blifva egare. Äfven på landsbygden hafva s. k. egna-hems-föreningar uppstått, som afse att skaffa medlemmarne eget tak öfver hufvudet och en jordbit, om ock liten, af hvilken de kunna påräkna afkastning. Den mycket stora betydelse, en sådan rörelse har för landet i dess helhet, inses vid första eftertanke af en och hvar, och jag anser, att statsmagterna böra noga gifva akt på och stödja dessa företag. Om ock icke direkta anslag